

[Miljøministeren]

først, når konkurrencen er afsluttet, tage stilling til, om de nødvendige forslag til ændring af plangrundlaget skal udarbejdes.

Hvis Brøndby Kommune beslutter sig til at udarbejde og offentliggøre forslag til ændringer i kommune- og lokalplangrundlaget, vil disse forslag naturligvis være omfattet af kommuneplanlovens bestemmelser for udarbejdelse af plangrundlag. Det vil sige: Hovedstadsrådet skal i henhold til kommuneplanlovens §§ 8 og 25 påse, at planerne er i overensstemmelse med regionplanlægningen og kommuneplanen. Endvidere kan statslige myndigheder ud fra de særlige hensyn, som de varetager, gøre indsigelse mod lokalplanforslaget. jf. kommuneplanlovens § 26.

Planstyrelsen skal afslutningsvis understrege, at en arkitektkonkurrence ikke i sig selv indebærer en garanti for, at de nødvendige ændringer i planlægningen kan gennemføres. Dette afhænger af de relevante myndigheder efter reglerne i lovgivningen. Det vil således først og fremmest være op til kommunen, om der skal udarbejdes forslag til lokalplan og ændring af kommuneplanen.«

Spm. nr. S 1253

Til *ministeren for kulturelle anliggender* (29/5 87) af:

Tinning (VS):

»Hvad er den idrætspolitiske begrundelse for, at regeringen har gjort det vanskeligere for flygtninge at dyrke idræt?«

Begrundelse

Ifølge Samfundsinformation for indvandrere på let dansk, nr. 2, 1987, forholder det sig sådan:

»Tidligere kunne en flygtning få betalt halvdelen af prisen for at være med i en sportsklub – og halvdelen af prisen på sportstøj og sportssko.

Flygtningehjælpen kunne dog højst give 250 kr. til kontingentet og 350 kr. til tøj. Altså kunne en flygtning få i alt 600 kr. i hjælp. Men i starten af 1986 blev støtten fjernet, fordi regeringen vil spare.«

Det hænger dårligt sammen med regeringens officielle politik, der går ud på at gøre det lettere for flygtninge at tage del i idrætsorganisationernes aktiviteter rundt omkring,

med alt hvad dette indebærer af idræt og socialt samvær.

Der er derfor behov for en nærmere forklaring fra ministerens side.

Svar (4/6 87):

Ministeren for kulturelle anliggender (H. P. Clausen):

Spørgsmålet drejer sig om bortfald af nogle specielle tilskud til flygtninge til sportsklubkontingenter og køb af sportsudstyr. Da disse ordninger henhører under Socialministeriet, har jeg indhentet følgende udtalelse derfra, som jeg kan henholde mig til:

»Det er rigtigt, at Dansk Flygtningehjælp tidligere ydede tilskud til flygtninge til deltagelse i organiserede fritidsaktiviteter efter de i spørgsmålet anførte retningslinier.

Tilskuddene blev afskaffet efter aftale mellem Socialministeriet og Dansk Flygtningehjælp i slutningen af 1985 i forbindelse med udarbejdelsen af ansøgning til Folketingets finansudvalg om øgede bevillinger til Dansk Flygtningehjælp (akt 27 22/11 85). Baggrunden for ansøgningen var blandt andet, at Dansk Flygtningehjælps integrationsudgifter pr. flygtning var stærkt stigende.

Ændringerne af Dansk Flygtningehjælps retningslinier for tilskud til flygtninge skyldtes herudover, at man ønskede at bringe Dansk Flygtningehjælps praksis i større overensstemmelse med reglerne i bistandsloven. Ændringerne medførte således, at flygtningene blev ligestillet med danske bistandsklienter med hensyn til at opnå tilskud til disse formål.

Flygtninge er således ikke i dag afskåret fra at få tilskud til deltagelse i fritidsaktiviteter, men det er en forudsætning, at der sker en konkret vurdering af den enkelte ansøgning.

For så vidt angår løbende udgifter som kontingenter og lignende kan Dansk Flygtningehjælp som hovedregel ikke yde tilskud hertil, medmindre der efter en konkret bedømmelse er tale om en rimelig fast udgift. Dansk Flygtningehjælp kan ved bedømmelsen heraf lægge vægt på integrationsmæssige hensyn.

Efter de ændrede regler om kontanthjælp, der træder i kraft den 1. juli 1987, er der imidlertid ikke længere mulighed for at yde hjælp hertil, idet sådanne udgifter er forudsat